

Rainer Maria Rilke: WUNDERLICHES WORT: DIE ZEIT VERTREIBEN / DZIWNE WYRAŻENIE: SPĘDZAĆ CZAS (tł. Ela Binswanger)

Rainer Maria Rilke: DZIWNE WYRAŻENIE: SPĘDZAĆ CZAS

Dziwne wyrażenie: Spędzać czas!
Trzymać, to byłoby wyzwaniem.
Bo lęk jest wieczny w nas: jak ma trwać,
gdy z czasem wszystko jest skończone? -

Patrz, dzień spowalnia, zmierza tam, gdzie
przestrzeń, co wieczorem go wchłonie:
wstawać, stać więc, a stać, leżeć więc,
co leżeć chciałoby, to płonne.

Trwają góry, gwiazdami strojne; -
ale i w nich czas też przebłyska.
Ach, w mym dzikim sercu przekornie
bezdonna drzemie wiekuistość.

(tł. Ela Binswanger)

*

Rainer Maria Rilke: WUNDERLICHES WORT: DIE ZEIT VERTREIBEN

Wunderliches Wort: die Zeit vertreiben!
Sie zu halten, wäre das Problem.
Denn, wen ängstigt nicht: wo ist ein Bleiben,
wo ein endlich Sein in alledem? -

Sieh, der Tag verlangsamt sich, entgegen
jenem Raum, der ihn nach Abend nimmt:
Aufstehn wurde Stehn, und Stehn wird Legen,
und das willig Liegende verschwimmt -

Berge ruhn, von Sternen überprächtigt; -
aber auch in ihnen flimmert Zeit.

Ach, in meinem wilden Herzen nächtigt
obdachlos die Unvergänglichkeit.

*

Rainer Maria Rilke: PRZEPĘDZIĆ CZAS

Dziwaczne słowo: przepędzić czas!
Zatrzymać go, to byłoby zadanie.
Bo kogóż to nie trwoży: gdzie jest trwanie,
gdzie w końcu byt w tym wszystkim wszystkich nas?

Spojrzyj, dzień zwalnia kroku przed przestrzenią,
która ku wieczorowi go porywa:
wstanie zmieniło się w stanie, stanie w leżenie,
i wszystko z własnej woli leżące upływa -

Góry śpią w świeżości gwiazd ogromnej; -
lecz w nich także czas jest pełen błysków.
Ach, w moim dzikim sercu bezdomnie
nocuje wiekuistość.

(tł. Mieczysław Jastrun)